

FRAM KAMERATER - MARS -90

Stoff til neste nr.

Vi veit ikke helt hvor lang tid det vil ta å produsere bladet, men for å være helt sikre på at det går må stoff til neste nr. være levert torsdag 29. mars kl. 16.00. Vi håper faktisk på å få ferdig trykkeriet snart, så vi kan lage bladet på mer "normal" måte. Men da må NOEN begynne å gjøre noe !!.

Sted: på P-14, enten i kontortida til AKP eller i postkasse merka AKP. (merk konvolutten FK)

leder:

Vi er nå midt oppi vårens store KK-kampanje. Starten ble meget bra - en stor takk til alle de som har bidratt til nå. Imidlertid må vi fortsatt ta et grep om KK-arbeidet framover. Det er ennå et godt stykke fram før vi er i mål, men det er fullt mulig å nå fram hvis vi fortsatt tenker KK. Se forøvrig eget innlegg fra KK ansvarlig i dette FK. Vi har et stort problem i og med at vi ikke har noen ansvarlig for løssalget. Og det merkes på salget, ujamnt, dårligere salg, rot med betaling etc er resultatet. Vi trenger en som vil ta denne utfordringen!

Debatten om partiets framtid ruller fortsatt framover. DS innkallte for en tid siden en partikonferanse for å høre hvordan stemninga er og hvordan synene står i parti-avdelingene, og for å drive på debatten. Innkallt var Avd.ledere + en valgt delegat fra hver avd, DS, RU-leder og noen repr. fra RV og RVradioen. Innledere var Sigurd A. og Per O. 1. Oppmøtet var godt, debattene ble gode, uten fastlåste murer eller skitkasting. Det viktigste vedtaket fra konferansen står i Opprør nr. 3. Andre viktige forslag, ett vedtatt, ett ikke vedtatt, er referert i dette FK. Innledningene til Sigurd og Per er tatt opp på bånd, er du/dere interessert i en kopi, ta kontakt med parti-kontoret!

Ellers savner vi fortsatt innlegg til FK. Flere innlegg bl.a. om partimodell står ubesvart, er enigheten så stor! Eller er AKP-medlemmene i Sør-Trøndelag uinteressante å debattere med/ i forhold til? Opprør får for tida inn så mange innlegg at en god del ikke blir trykket. Det bør være fullt mulig å føre en debatt parallelt i FK og i Opprør/ KK. Hvis noen innlegg på den måten skulle komme 2 ganger, regner jeg med at de fleste lever over med det.

Fortsatt god debatt!

For DSAU, Olve

ÅPNE MØTER PÅ PRINSENS GT.14 VÅREN 1990

Onsdag 28.mars	Teknologi - venn eller fiende i miljøkampen?
Onsdag 25.april	Økologi - marxisme Innleder Pål S. n
Tirsdag 15.mai	Øst-Europa Innleder Peder M. L.
Onsdag 30.mai	Energipolitikk
Onsdag 13.juni	Partistrategi

KK - KAMPANJA FRAMOVER

* TAKK FOR INNSATSEN:

Ringesaksjonen ble gjennomført med svært godt resultat. Et kollektivt løft fra nær sagt alle partimedlemmene, og en skikkelig avslutning av ringerne ga oss 41 % av kampanjemålet etter to uker. I tørre tall betyr dette at vi har verva 61,5 dagsavisabbonenter - det gjenstår 88,5. (En lørdagsabb. = 1/6 dagsavisabb.)

* FORELØPIG OPPSUMMERING:

Sjøl om vi har ringt etter stopplister tidligere, var denne verve-metoden ny for de fleste.

For at metoden skulle lykkes måtte tidsfrister m.h.p. navneinnsamlinga overholdes. Det ble gjort.

Avdelingene måtte stille med ringere, og det gjorde de fleste.

Materialet er ennå ikke gjennomgått, men noen anslagsvise tall kan gis: - Vi nådde 700-800 folk hjemme.

- Av de vi nådde var det ca. 15 % som tok imot tilbud om abonnement.

- Noen flere tok imot lørdagsabonnement enn dagsabonnement

- Hvis vi deler målgruppa i tre vil jeg anslå at opp imot 20 % av navna fra partiavdelingene ble abonnenter.

SV/RV - lister ga nesten 15 % uttelling.

Venstrelister ga ca. 5 % uttelling. Den lave uttellingen

for Venstrelistene gjør nok at vi dropper dem neste gang.

Alle ringerne gjorde en flott innsats, men "kvaliteten" på listene gjorde at resultatene ble forskjellige. I tillegg virker det som om de som kasta seg uti det mandag/tirsdag i første kampanjeuka fikk de beste resultatene.

Jeg hadde jevnlig kontakt med de fleste ringerne underveis i kampanjen, og det var veldig inspirerende å "føle framgangen på pulsen". Det gjorde det til en artig jobb å være kampanjeleder. Jeg er overbevist om at denne verveformen vil bli en bærebjelke i framtidige kampanjer. Vi i Sør-Trøndelag har derfor fått oss et glimrende utgangspunkt med 20 trena ringere (og flere interesserte).

* PLANENE FRAMOVER

Hvordan skaffe 88,5 dagsavisabbonenter til begynnelsen av mai!

Målet kan virke stort, men hvis vi ser på de ulike metodene vi har til rådighet er det fullt gjennomførbart:

1. Ring etter stopplister

Vi vil få tilsendt stopplister (1987-88-89) jamnlig. Disse vil også få tilsendt avisa noen dager før vi ringer. Dette vil gå som en kontinuerlig oppgave, og ringere vil bli kontakta etterhvert.

2. Løssalgsverving

Først et hjertesukk. Det er ingen løssalgansvarlig for Sør-Trøndelag. Sjøl om mange enkeltpersoner/avdelinger gjør en god jobb virker det som om mangelen på ledelse/oversikt/koordinering sakte men sikkert svekker løssalget. Det er trykt opp mengder med tilbudsslipper, og hvis disse brukes konsekvent ved standssalg

vil det gi et pent tilsig av abonnenter. Kommisjonærer må merke seg dette, og sørge for å spre slippene til selgerne. Slippene fås enten på partikontoret eller via avdelingsstyrene (Hadde vi enda hatt en ansvarlig

3. Nv ringeaksjon

Sist sendte vi ut avisa til over 900 stk. I slutten av april satser vi på å nå ca. 200. Av disse vil det være ca. 50 som har bedt om å bli ringt opp igjen fra den siste aksjonen. De andre vil være knytta til spesielle miljøer vi ikke fikk med sist (kvinnepolitiske miljøer, antirasistiske miljøer o.s.v.)

4. Tradisjonell verving

Med dette mener jeg hvert partimedlems innsats overfor kollegaer/naboer/slektninger/kjente. Den delen av kampanjen som blir styrt av avdelingas KK-ansvarlige. En kan jo spørre seg om det er noen potensielle abonnenter igjen i bekjentskapskretsen etter at en har levert fra seg listene. Den enkelte får svare for seg, men jeg trur at det er et spørsmål om å være tent på oppgaven. Tenker en på KK noen dager, er det utrolig hvor mange muligheter en kommer på.

Denne gangen har vi tenkt å kjøre løpet i ei spesiell uke:

- Uke 14 (2/4 - 6/4)

Målet er følgende: To og to i hver avdeling skal i denne uka gå sammen om å verve en til to abonnenter (uansett om det er lørdag- eller dagsabonnt. (en abonnent er godt - to er glimrende). KK-ansvarlig i avdelinga må sikre og følge opp, både overfor "parene" og overfor meg.

Hvis vi passerer 67 % (100 abonnenter) den første uke i april er også dette delmålet oppnådd.

Det er opp til dere.

* SLUTTKOMMENTAR

Når dtte leses er vi godt inne i en kampanje der Sør-Trøndelagspartiet viser at det står på for dagsavisa.

Vi prøver ut nye metoder som ringing og intensive avdelingskampanjer. Vi vil greie målsettinga på 150 abonnenter til begynnelsen av mai hvis vi følger opp planene.

Men muligheten til ei enda bedre markering av distriktets ansvar for avisa vår ligger først og fremst i at hver enkelt partimedlem har en tilbudsslipp i lomma. Det er til sjuende og sist den enkeltes personlige engasjement som resultatet hviler på. Hver eneste abonnent teller.

Trondheim 10.03.90

Odd (1)
KK-ansvarlig

Tlf. (1)

ÅPENT PARTI ?

Feil svar på viktige spørsmål.

En kommentar til Solveig og Trond i Opprør nr 2.

Jeg er helt enig med Solveig og Trond i at et åpent parti vil kunne skape problemer for oss i framtida. Videre er jeg enig i at vi har et problem med demokratiet og medlemmenes innflytelse. Ja jeg er faktisk enig i at vi kanskje må gå temmelig langt på den veien dere vil, men jeg mener det i tilfelle er en tvangsløsning pga de feil som er gjort bl.a. i sikkerhetspolitikken, og ikke en riktig politisk linje i dagens demokratiske Norge. Å fjerne sikkerhetspolitikken vil ikke løse våre problem mhp de spørsmåla Solveig og Trond reiser.

Jeg er uenig med dere i at det er sikkerhetspolitikken som har ødelagt det indre livet og demokratiet i partiet. Det er i hovedsak feil i praktiseringa av partimodellen som må ta skylda her. Dette gjelder bl.a. fraksjonsparagrafens utforming og praktisering. Det har også vært gjort overdrivelser på sikkerhetens område, som at folk som hadde kjent hverandre i årevis såkalt ikke skulle kjenne hverandre offentlig. Årsaken til at de ikke skulle diskutere politiske spørsmål var fraksjonsparagraf, ikke sikkerhet. Ledelsen kan forsinke eller holde tilbake informasjon og underslå uenigheter også i partier uten noen form for sikkerhetspolitikk, f.eks DNA, det er et spørsmål om ideologi, ikke sikkerhet. Tilsvarende har det ingenting med sikkerhet å gjøre om oppslutning om alternative strømninger holdes skjult for medlemmene. Det var redselen for fraksjonisme og ønsket om en "monolittisk" ledelse som var bakgrunnen for at dette skjedd-

de. Det må også ha bunnet i et feilaktig syn på hvordan vi utvikles politisk, ikke gjennom å få servert en riktig linje, men av kampen mellom forskjellige politiske linjer.

Mhp vurdering av hva ledere har gjort har det klart vært vanskeligere enn i et åpent parti, men det virker litt idealistisk på meg å tro at alle skal kunne kontrollere alle i partiledelsen - uansett åpenhet. Stort sett vil det være de som jobber sammen med kameratene i samme del av landet, på samme frontområde o.l. som vil være i stand til å vurdere hva den enkelte gjør. Det betyr at vi i stor grad må bygge på enkeltpersoners vurdering av endel ledere. Slik har det også vært til nå. Når det gjelder å lansere alternative kandidater til Sentralstyret har ikke det vært noe problem i vårt distrikt i alle fall. Hvordan Landsmøtene har behandlet alle kandidatene som har kommet inn veit jeg imidlertid ikke. Jeg har tidligere reist spørsmål om det ikke lanseres alt for mange kandidater, på den måten kan neppe alle behandles grundig nok. Valg til ST vil også være et spørsmål om hva slags ledelse vi ønsker. Kanskje bør alle distriktsledere sitte i ST? Dette vil gi ledelsen et mer direkte ansvar for hvordan partiet fungerer, og gi alle medlemmer en direkte kontakt til ST. Distriktsledere vil også "lett" kunne vurderes ut fra hva de gjør. Dette vil antakelig gjøre at det vil bli få "ledige plasser" i ST, utenom AU, og noen ledere av viktige utvalg. (avhengig av størrelsen på ST).

Jeg tror vi må holde fast ved avdelingene som den viktige grunnenheten i partiet. Å gi disse reell innflytelse er viktigere enn at enkeltpersoner skal kunne få stå fram og vise for all verden hvor flinke de er. Dette betyr absolutt ikke at vi ikke trenger flere dyktige utadrettede kommunister, men at partimedlemmene vil jobbe på forskjellige nivå og oppgaver. Alle skal ha mulighet til å influere på partiets politikk, uansett om de er rikskjendiser eller ikke. Dette tror jeg bare kan skje gjennom avdelingene.

I følge partiets sikkerhetspolitikk skal det store flertallet av medlemmene stå fram som kommunister, ikke motsatt som Solveig og Trond synes å mene. I den grad dere har rett i at mange partimedlemmer "slipper" å stå fram, kommer dette ikke av sikkerhetspolitikken, men av et brudd på denne. Alle avd. skal bl.a. ha talspersoner, både Solveig, Trond og jeg er med i avdelinger som bryter denne delen av sikkerhetspolitikken. I en diskusjon rundt sikkerhet i vårt distrikt for noen år siden var min avd. den ene av bare 2, som rapporterte at de hadde diskutert spørsmålet om partiet burde bli mer utadretta som et ledd i sikkerhetspolitikken. Jeg blei forøvrig nedstemt i egen avd. med et forslag om at vi måtte bli mer utadretta og få flere talspersoner. Forøvrig mener jeg at politisk arbeid blant folk, som kommunist, består av mye mer enn bare å "stå fram". Jeg er dypt uenig i at kamerater som har vært "relativt skjult" automatisk har vært passive som kommunister. Endel kamerater har jobba mye og uselvisk (og uten å kunne sole seg i offentlighetens rampe-lys) for partiet, og høsta

viktige erfaringer både for dagens politiske arbeid og for framtida. Jeg tror faktisk ikke at dogmatisme er det mest framherskende trekk ved alle disse kamerater. På den andre side er det vel et faktum at partiet stort sett har vært svært lite interessert i å dra nytte av denne kunnskap/erfaring.

Skal vi tillate partimedlemmer å jobbe i forsvaret, politiet forskjellige departement, innen SIPO, ja er det ikke til og med ønskelig? Hvis vi ønsker det, og det gjør jeg, må vi tillate at endel kamerater ikke står åpent fram. Skal disse kunne ha i alle fall endel demokratiske rettigheter i partiet ?

Hva er så mitt alternativ spør Solveig og Trond. Jeg ønsker å beholde en del av sikkerhetspolitikken, noe av det gjøres reellt i dag, noe er bare papirvedtak. Jeg er enig i at det vil være svært vanskelig å få til dette. Bakgrunnen for det er bl.a. vedtak fra sist LM, som faktisk endra endel av sikkerhetspolitikken. Og at ST virker uvillig til å diskutere spørsmålet, f.eks om problemene med dette arbeidet, bl.a. har jeg fått innlegg om dette refusert. Videre virker det som endel ikke er villig til å ta utgangspunkt i de faktiske problemene vi har i partiet i dag, men bare vil se "behovene" (j.fr. Jørgen A?). Da blir snakk om sikkerhet lett ritualer for meg. F.eks mener jeg som sagt at sikkerhetspolitikken i seg sjøl ikke er grunnen til problemene, men vi kan ikke komme bort fra at feil, overdrivelser etc, har skapt et psykologisk klima der endel tror at gjeldende sikkerhetsregler hindrer folk i å stå fram. Må vi fjerne alt for å komme over denne "kneika" ? Pa

den annen side har forsøk på å reise debatt om sikkerhet lokalt blitt møtt med en øredøvende taushet, stille endring av praksis ser ut til å ha vært "anti-sikkerhets"-forkjempernes favorittmetode. Effektivt kanskje, men det har vel ikke vært særlig demokratisk.

Hva vil jeg beholde ? Lukkede landsmøter (det er det eneste demokratiske) (for å få dem reellt lukkede tror jeg de må være "skjult"), deler av ledelsen skal være skjult (gjørne mindre enn i dag), deler av kontaktnettet bør kunne skjules, det må gies konkrete muligheter for enkelte til å være skjulte medlemmer, (de må kunne gies rettigheter i partiet), det må settes ned utvalg som jobber med sikkerhetsrelaterte spørsmål. Det må også i framtida være diskusjoner om dette i partiet, vi må studere erfaringer fra andre land. Dette innebærer bl.a. at jeg mener vi ikke skal fortsette med dekknavn på alle medlemmer, og vi skal legalisere en god del av praksisen i dag. Mhp kontakt på tvers etc viser jeg til tidligere innlegg om partimodellen. Jeg kan komme tilbake til dette hvis det er interesse for det. (jeg mener problemene Solveig og Trond reiser kan løses innafor denne modellen)

Et tredje alternativ kan være: Folk som er opptatt av spørsmål om sikkerhet og en partimodell som muliggjør dette, trer i "bakgrunnen" i dagens parti. De kan jobbe i fagforeninger, lede partiavdelinger o.l. for å få erfaring i ledelse, taktikk og dagsaktuell politikk. Organisere diskusjoner i (deler av) partiet ("kontakt på tvers"). Når unntakstilstand inntreffer vil (den åpne) parti-

ledelsen, som Solveig og Trond sier, bli arrestert. En ny ledelse må tre inn og legge opp politikken og organisere partiet for den aktuelle situasjonen. Det vil avhenge av at folk med en viss erfaring griper situasjonen og tar ledelsen. Det er ikke nødvendigvis den mest demokratiske løsning.

Olve A. [redacted]

PS. Jeg anser det som nesten unødvendig å si at jeg legger fram mine synspunkt til diskusjon ikke som ferdig fasitt, men som mitt syn, inntil noen overbeviser meg om at jeg tar feil. Det er i alle fall det utgangspunkt jeg har i alle diskusjoner.

Spørsmål til Per [redacted] R.

Du sier at vi må lage et nytt prinsipp-program, men at vi ikke klarer det fram til LM-90. Men betyr det at vi ikke skal klargjøre de hovedprinsippene vi vil bygge på ?

Hvis ikke, hvordan tenker du deg at prosessen skal gå etter LM, med et program og vedtekter partiet forhåpentligvis vil være "fornøyd" med. Skal vi da endre program/vedtekter videre, til noe vi egentlig ikke vil ha ?

Proletariatets diktatur: Du sier vi må fjerne det for det er nå identifisert med en statsform, den sovjetiske. (Dette i motsetning til borger-skapets diktatur, som jo kan ta mange "masker".) Dette kan jeg være enig med deg i, men du sier videre: "...fordi et framtidig samfunn i større grad enn tidligere vil være en allianse med småborgerskapet". Hvordan begrunner du dette, spesielt siden arbeiderklassen i Russland og Kina var et

fortsetter neste s.

forts.

lite mindretall, og i svært stor grad var avhengig av en klasseallianse med småborgerskapet, spesielt bøndene. Arbeiderklassen i Norge vil neppe stå i en så trengt situasjon, men sjølsagt trenger vi også en allianse med småborgerskapet. At vi har ment det har jo vært en av skillelinjene mellom oss og folk som IS og AMG.

Olve

DEBATTEN OM PARTIETS FRAMTID. (FORSLAG PÅ PARTIKONFERANSEN.)
IKKE VEDTATT

1. Debatten om partiets framtid dreier seg først og fremst om hva slags revolusjonært parti vi ønsker. Dernest dreier den seg om hvorvidt dette partiet skal stille til valg sjøl, eller i en valgallianse/front. Vi må følgelig også avklare hvordan RV bør oppløses med sikte på
 - a) å få flest inn i AKP
 - b) å få RV med i "et nytt, revolusjonært parti"
 - c) om RV bør utvikles til en valgfrent med individuelt medlemskap inntil partiets valgtaktikk for 90-åra er avklart.
2. AKP ble dannet som revolusjonært parti i opposisjon både mot den øst-europeiske byråkratkapitalismen, og den norske sosialdemokratiske kapitalismen. Med dette utgangspunktet har partiet utretta mye i fagforeninger, kvinnebevegelsen, parlamentariske organ og anti-imperialistisk arbeid. Gjennom "Klassekampen" er partiet fremdeles ei intellektuell kraft i den norske klassekampen. Disse sidene ved AKP må vi holde fast ved, og videreutvikle.
3. AKP ble også dannet som en fortsettelse av den internasjonale kommunistiske tradisjonen. Partiets i hovedsak korrekte analyse av byråkratkapitalismen, har mangla ei avgrensning mot den stalinske modellen for sosialisme. Det er nødvendig at LM tar et kritisk oppgjør med denne tradisjonen, og den innflytelse den har hatt i partiet. Denne kritikken må ta sikte på å styrke den revolusjonære karakteren til partiet, og følge opp den endrede oppfatninga vi etter hvert har fått om sosialismen. Det innebærer imidlertid ikke noen endring i forhold til vårt filosofiske grunnlag, den historiske materialismen, og dermed heller ikke til vårt strategiske mål, kommunismen (det klasseløse samfunn). Dette er det viktig å holde fast ved i ei tid da kapitalismen med massearbeidsløshet, miljøkriser og økende rasisme ser ut til å utvikle seg i retning Barbariet.
4. Debatten videre må derfor prioritere å ta for seg hvilke områder vi ønsker å endre den politiske plattformen, og hvilke deler av den vi ønsker å beholde.
5. Det er nødvendig med vedtektsendringer, som er i pakt med de endringene som reelt har funnet sted i partiet, som gjør partiet bedre egnet til å fungere i en legal fase under kapitalismen, og som holder fast ved partiets revolusjonære karakter.
6. Å slå sammen RV og AKP gir én organisasjon, men det gir ingen ny organisasjon. Vi bør fortsette debatten med RV'ere og andre interesserte m.h.t. hvordan det parlamentariske arbeidet bør organiseres. Til kommune/fylkestingsvalget i 1991 går vi i utgangspunktet inn for å stille med RV-lister.

VEDTAK:

Forslag fra Arne ble

VEDTATT

Vedtaket har følgende ordlyd:

Det er lagt fram forskjellige modeller for partibygginga. Alle forslaga må gi et svar på valglinja.

Fra sentralstyrets flertall hevdes det at å samle valgfronten og AKP i et parti vil snevre inn valgfronten. Fra Sør-Trøndelag hevdes det at et nytt parti ikke vil bli snevrere.

Problemet er at dette til nå bare er påstander, hva de uavhengige mener og vil vet vi ikke.

Nå er situasjonen sånn at en sammenslåing uansett ikke kan gjennomføres før etter kommunevalget i 1991. Dersom vi skal greie å stille RV til valg i 1991 må vi uansett satse mye på RV, spesielt på å bygge RV-grupper ute i kommunene, gjerne med lokalt medlemskap.

Etter valget i '91 blir det gjennomført en debatt med uavhengige, spesielt RV-gruppene med sikte på sammenslåing. Men forutsetninga er at dette faktisk får med folk.

Grunnlaget for at et slikt kompromiss skal være mulig er at det ikke satses på en landsomfattende, sjølstendig RV.

FORSLAG FRA PEDER

VEDTATT

A. Mitt forslag er da at spørsmålet om grunnlaget for sosialismen må opp som en av diskusjonene foran landsmøtet.

B.

VEDTATT

1. Partiet er i dag organisert for politisk arbeid på 2 ulike nivå.
 - a) En legal situasjon
 - b) En illegal situasjon

Dersom vi forutsetter at den tidsmessige avstanden mellom a) og b) er liten, f.eks. 5-10 år, vil dette være en løsløst motsigelse. Men, om avstanden mellom a) og b) dreier seg om 1-2 generasjoner, vil organiseringa for to nivåer være svært vanskelig. Erfaringa fra partiets 17 år tyder på at vi ikke greier denne 2-nivå-organiseringa.

2. I hvilken grad vi skal opprettholde et betydelig illegalt apparat avhenger av vår vurdering av den politiske situasjonen. Det kapitalistiske systemet i imperialismens "kjerneområder", er i dag fortsatt preget av stabilitet. Det er lite som tyder på at en revolusjonær situasjon er under utvikling de første 10-åra.
3. Ut fra en slik vurdering av den politiske situasjonen må vi i dag legge maksimal vekt på å utnytte den legale situasjonen og tone ned vekten på det illegale.
4. Dersom klassekampen skjerpes betydelig, må organisasjonen igjen ta tiltak for å beskytte seg mot overvåking og kriminalisering.